



DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KOZGADASZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj:
Nagy hasábolj pelti sorát 5 kr.
Nagyobb terjedelmű s többesrét
hirdetéseket alk. szerinti s leg-
olcsóbb árért. vétetnek fel.
Bélyegdíj minden külön belga-
tásért 20 kr.

„Nyitólé-”ben megjelenő küle-
mény minden pelti sora 20 kr.

Hirdetéseket felvételre a kiadó-
birtokosnál, KUTÁSI L. Könyv-
nyomdájában, valamint SICHEN-
MAN H. könyv. iróházában is.

Név nélkül vagy bérmentesen
beküldött kéziratok nem vétet-
nek figyelembe.
Kéziratok vissza nem
adotnak.

Előfizetési árak
a postán küldve
Egy évre 10 ft. — kr.
Fél évre 5 — —
Negyed évre 3 — 50 —
Egyes szám 5 kr.

A lap szellemi részét illető min-
den külföldi díjazás, Vencze-
nyes fődíjazás, a szerkesztésbe
bérmentve küldendő.

Előfizetési helyben
TIT. HÓDI K. LAJOS és UJ
ORÁTHY KÁROLY könyv-
kereskedésben és a kiadó-
birtokosnál KUTÁSI L. Könyv-
nyomdájában a postabiztosok
nyomdájában is postabiztosok
otthon.

Hirdetés.

B. Uváros nagy községben az 1884. év augusztus hó 13 napján délelőtt 10 órkor a községvárnál.

A város tartatik a községi kis-
irtóközség váladonat képező szán-
táiban 300, legelőben 2000, szőlős-
terben 200 gazdasági holdat meg-
hatalmazó egy napon lévő területen a va-
rasznai ógnak az 1884. év augusztus
hó 13 napján 1890. év augusztus 14-ik
napján beregázása fölött. Kiküldési ár
30 forint az ér.

A város tartatik egy a községi
szellemi részét illető min-
den külföldi díjazás, Vencze-
nyes fődíjazás, a szerkesztésbe
bérmentve küldendő.

Let 3. Uvároson 1884. augusz-
tus 13-án.

Húse Gábor
török.

Vadói

**Legnagyobb
GABOROVICSKÁT**

ARON WAND és TÁRSA.

Legnagyobb epidemiáknál leg-
megelőzően ajánlható egész-
ségi ital.

GISSHÜBLER

SAMANYU-KUT

egyoldj részlet- és hűtő ital.
Ez az ital minden betegségnek bizonyított köhögésnél,
esetlegesen gyomor- és hólyag-
betegségeknél.

Hatott Hentik, Varsó és Budapest.

GYOMOR-CSEPP

Egy itegese ara használat
utasításai együtt 35 kr.

Dr. Kossuth Lajos
Dr. Kossuth Lajos
Dr. Kossuth Lajos

A városi választások előtt.

II.

(—8.) A bizottsági tagok választása egy törvényhatóság területén a legfontosabb dolgok egyike, mert ezen testület a szűr, melyen keresztül folynak a város ügyei.

E testület tagjainak a legnagyobb érdeklődés s odaadó működés szükséges a város ügyei iránt s már az is igen fontos dolog, hogy olyan egyének választassanak, kik megbízhatónak eleget tenni kötelességnek tartják.

A nép szép megbízása bizony kötelességgel jár, mert hiszen legfontosabb ügyeit, érdekeit előmozdítását bizza az illetőre, kit szavazatával a hatóság tagjai közé emel.

A szabadelvű párt fennen dicsekszik vele, hogy ő milyen jót akar, hogy a választásnál csak a város javára törekszik.

Tiszteljünk a jó szándékot, de sok szó férhet épen a szabadelvű párt szerepléséhez a város ügyeinél. Mert a szabadelvű párt ott is megmaradt pártnak. Űzte a legképzhetlenebb türelmetlenséget s azon a helyen, melynek semleges területnek kellene lenni, mint közönséges zsbivásárban folytatta a politikai eselszövényeket.

A hatósági területnek tapasztalt félre-
lépéseit s föladatával gyakran össze nem
egyező magaviseletét szintén a bizottsági
közgyűlés van hivatva ellensúlyozni s a
helyes irányba terelni. Ez okból is külö-
nösen fontos, hogy az újja alkotás alkalmával a sokáig mellőzött s bizonyos oldal-
ról csak guymosolylyal emlegetett elemek
öleltessenek fel, hogy végre valahára nem
egy párt, hanem a városi polgárság választott testülete intézkedjék saját városában,
mely — ne feledjük — holmi kor-fináncz
féle individuumok garázdálkodásainak is ki
volt már téve!

Debreczen nagy polgársága olyan helyen, mint a bizottsági közgyűlés terme,
megfér jó egyetértésben párt és vagyon
különbség nélkül. Ertelmisége által hivatva
van arra, hogy ott az ügyek elbírálója
legyen.

De sokkal fontosabb kihatása is van
e választásoknak, mert következményeként
a tisztújítás áll be. Ez hat évre dönt a
város sorsa felett.

Azért kívánatos, hogy a holnap vég-
bemenendő szavazás alkalmával a város
minden választópolgára felfogja hivatását s
a cselekvés terére lépjen.

A közgyűleken résztvenni minden embernek kötelessége.

A létező viszonyokat bírálni minden választónak joga van.

A szavazás maga a legérthetőbb bírál-
lat.

Szavazzon a polgárság lelkiismerete szerint.

Ne feledje, hogy az alkalom ritka, a cselekvés következménye pedig mindennap érezhető.

Legyen Debreczen város polgársága önmagához méltó.

Ismeri a viszonyokat, ismeri a feladatot.

Tegye szívére a kezét és ítéljen.

Csendben, zaj nélkül foly le a választás, de eredményében a város ügyei szempontjából nagyon fontos.

Ünnepélyes, komoly.

Ott is találja Debreczen város szavazó polgárait a küzdőterén, melyen ma már szabadabb szellő lengedez s azt sottogja, hogy egy város polgárai azt, egy ügyben, mely életbevágó, nem állhat fenn a nézeteltérés. A bizottsági közgyűlést újja kell alkotni, a mi azt jelenti, hogy az eddigi keret szorító nyűgei lehullanak.

Hogy ez holnap megtörténik, várjuk.
Hogy üdvös dolog származik belőle: azt tudjuk.

— A nyitramegyei ellenzék mióta az intező kipróbált hazafiak a manifestumot kibocsájtottak, mindinkább nagyobb tért hódít, s már a legközelebb hatalmasan fellép, hogy hogy sértett jogaiért számoljon az egyeduralomra törekvő alispáni cliquével. Vagyolygyében mint hajdan Rakóczy most az Ocskayak táborának a legjobb eredményével. Ocskay Rudolfnak a pártba belépése már maga biztosítja a győzelmet. A kormánypárt apró szentjei leborogott fejekkel fukosnak várva az ítélet napját, melyen az alispán lesz az első, a ki kapitálálni fog. Most, hogy a főispáni szék már megárvultnak tekinthető, a politikai párt-harcz hatalmas lángokban csapkod fel. Az ellenzéki párt augusztus 20 án, Szent-István napján tartja meg első ülését, melyre az előke-szüleket az egész megyében nagyban folynak. Az érdeklődés általános.

— Megyei élet. T e m e s m e g y e közgyűlésén élénk vita után elhatározottak, hogy a megye közönsége nem vállalja el katonabeszállásai alapja terhére azon mintegy 70000 ft-ra menő költséget, mely az ősi nagy hadgyakorlatok alkalmával a megyében össz pontosítandó katonaság ellátásával van egybekötve, mivel a beszállásolás rendkívüli levén, annak viselésére magát kötelezve nem érzi.

— Horvát tartománygyűlés. A horvát hivatalos lap közli a királyi írártat, melylyel a horvát tartománygyűlés augusztus 23-ára Zágrábba egybehívatik. Az ülésszak aligha fog e hónapban tulterjedni.

— Sz. Pétervárról jelentik: A Bardosviki városi bekebelezést elkövetett papok közt megtalálták a tervezett III. Sándor czár meggyilkolásának, Varsó és Lengyelország általános fellázításának, a mostani orosz kormány-rendszert megdöntésének s az alkotmány eltebe léptetésének egész Lengyelországban. Mihály szerb ex metropolitát meghívta a szentpétervári szent zsinat, hogy jöjjen el Kieve s Piaton metropolita oldalánál tekintélyes állást foglaljon. A ex-metropolita engedett a meghívásnak s már a legközelebbi napokban Kievebe érkezik, a hol a Götjowski-fele metropolita-házat jelölik ki lakásának.

Konstantinápoly, augusztus 8.
(Saját levelezőnkől.)

(H. K. I.) Háiba, csak igaz az a közmondás, hogy: nincsen öröm öröm nélkül. Alig, hogy örülhettünk annak, hogy itteni magyar egyetünk nemcsak fejedelmi ajándékokban részesült a fenséges koronaherceg részéről (500 frank), de egyszermind bugzó elnökünk K o m e n d i g e r A lajos ur a koronás arany érdemkereszttel lett kitüntetve, — már is szomorúság érte szívünket, a mennyiben Onódi Kálmán szegedi népzene-kara három havi ittellet után, mult szombaton elhagyott bennünket. Azok, a kiknek ereiben nem magyar vér folyik, azok még csak könnyebben megvizsgálatódnak, ők csak a zenészeket vesztettek el bennük, nekik csak a számtalan szép pelka, valcer és isteni csárdások hiányoznak, hej, de mi magyarok tizenegyet földit, tizenegyet talpig derek, becsületet hazánkiát siratjuk a jó „szögediekben” és szomorúságunkban nincs is más vigasztalásunk mint az, hogy legalább, ha már elhagytak bennünket, az edes honhazás azzal a tudattal terhetek vissza, hogy itt idegen földön csak örömet és dicsőséget szerettek nemzetüknek és hazájuknak. Nagyítás nélkül mondhatjuk, hogy nincsen az a hatalmas diplomata, a melyik két nemzet közti rokonszenvet jobban lángra bírná lobbantani, mint a hogy lángra lobbantotta Onódi Kálmán zenekara a török-magyar testveriség érzetét; mert nemcsak ezer alkalmat szolgáltatott arra, hogy az itteni magyarok az elragadó zene hatása alatt kieserelhettek rokonzelmeiket, de ő Felsegének a Szultán-nak rokonszenvét és tetszését is annyira megnyertek, hogy ezen zenekaron kívül más zenekart még ha magyar volna is az, nem is volna illő a török császári palotába vezetni. Azért most, midőn jó földieink hirben, dicsőségben s tegyük hozzá török aranyírakban is gazdagon edes hazánk földre visszatértek, minden itt élő magyar igaz szívéből mond nekik boldog Istenhozzádót!

Augusztus 13. 1849

Végzettéljes nap!
Ma 35 éve, hogy Görgey a fegyvert Világosnál lerakta!
Vesztett csaták már viték ki az ellen-ség, a világ tiszteletét.
A római nem pirul el Pyrhuss győzelmére, a magyar a rigómezei veszett csatát büszkén említheti!

A veszett csaták nyernek költöket, kik azt megénekelik mert hisz megis érdemlik azt, de egy fegyverletétel egy önértetes, hazfiak költő lajtaira nem érdemes s nem is fog lenni soha!

Vesztett csata gyakran erősebb tesz egy nemzetet! Megverték ugyan — így szól — de ismét feltámadunk s megmutatjuk villogó fegyvereinkkel, hogy újra élünk, hogy nem vagyunk rut halotti test, melyen lakmározhatnak kény kedv szerint az ellen ragadozói! S ha levertek is bennünket, teljesen becsülettel fogunk meghalni, mert hiszen

A bator egyszer izli a halált,
A gyáva többször hal meg sir előtt.

Ön de mi más érzelem hatja át, egy hősnemzet szívet egy fegyverlerakásnál, egy önkényes megadásnál.

Elpirul s vad átkát zudítja az azt eszközö fejére!

A világi fegyverletételre elpirul a magyar s fogait csikorgatva sohajt fel
Hej Világos! átkozott Világos,
Általad lett hirnevünk homályos.

Csoda, hogy e helyen énekel a pacsrta,
Nő a fű! illatozik a virág, lombot hajt a fia!
Annyi diadalmas csatának kárpótlásán
itt kellett-e nemzetnek világot bálumaliba ejtő fegyvereit letenni! Azon férfi volt ennek eszközöje, kit nemzete bálványozott, kinek fényes vezért tehetésében oly annyira bizott! általa rutul megcsalott nemzete!

A magán bosszujának, hona vesztesével is kielégítést áhítózó Görgey eszközölte ez iszonyu katasztrófát, Görgey kirül Rüstow, svájci író azt mondja, hogy Görgey fegyverleteteli cselekvényében azon szándék vezérelte, hogy Kossuthot megbosszulja, ki személyes ellensége volt!

Magán bosszuját előbb valóvá tette hazájánd!

Az 1848—1849-iki szabadságharcz egy óriási kép, egyes alakok rajta dicsők, magasztosok. A zugó Óceánon hánykodik a hajó, de kormányosi erős lelkűek s Isteben vetett bizodalmsk folytán, bátran haladnak keresztül a felkorbácsolt hullámokon. A bárkán, mint az istenember fénytől körözve magasztosul ki a világtörténelem óriás alakja Kossuth! Ki a hajót a boldogság révébe már már bevezeti, midőn Judás Iskariót silány szenvedélyeinek szabad futást engedve elvégzi, hogy a bárkát megsemmisíti. A hajót egy zátonyra vezeti, hol összetörik s a romok tetején elkarhozott. Levianhan gyanánt kaczag, nem figyelve, a feje felett lebegő számtalan véres alak fenyegetéseire s nem látva a sötéttség tengeréből partra menekültek komoly tekintetét.

És e Judás el és köztünk lakik!
Az ily jelleműt iszonyodik maga a természet is!

Pedig az ily ember gyalázata nemzetének, guny tárgya azok előtt is, kiknek czeljük kivételében eszközül szolgált.

Egy nagy író mondja: Öröme st lett volna Görgey nap, mely a szabad Magyarország felett tündököljék, de azongondolattól sem borzadt vissza, hogy alakja hazájának romjai felett tündököljék fel, csak hogy magasant tündököljék fel.

És ez embert most rehabilitálni akarja némely barátja!

Bebizonyítani akarják azt, hogy ő nem volt áruló!

Nem riad e fel ez ember álmaiból, megjelenve előtte a 13 aradi s sok más vertanu alakja, nem kiáltanak e ezek, boszut, átkot Görgey fejére.

„A tiszta lelkiismeret mennyei érzés... Nélküle a királyszek rideg pusztaság, vele meg a kipnad s vesztőhely sem ijesztő s mindenkinek sajátja lehet, ki becsületesen teljesíti kötelességeit!”

Igaz, de ezt Görgey magáról el nem mondhatja soha!

S irjanak bár össze köteteket ártatlan-

ságáról, a nemzetet ezen osztrák-magyar urak el nem tántoríthatják azon igaz szívből eredő meggyőződéséből, hogy Görgeynek köszönhetjük, miszerint e nemzet rabná lett, Görgeynek, hogy legjobbjaink közül számtalanok — becstelen halál büzhödött börtön lett jutalma azért, mert a megsértett magyar szabadságrért harcra keltek!

Mi ok vezetheti ez embereket ez oktan rehabilitálás végrehajtására?
Nem tudom.

De ha már magyar költő is akadt, ki ez áruló mellett vesében védelemre kelt, ugy kétségbe kell esni s felőhajtatja kérdezni: Vak vagy-e te szent Igazság.

Görgey e nemzet előtt rehabilitálni nem lehet, mert azt, a ki a fegyvertzert honvédben az embert, a polgárt, a honfit egyszere tette semmivé, hogy megtörtönten büdösöt idegenektől előzölött szülőföldén, hallgatva a szabadság angyalának zokogását, siratva hű népét, ez embert csak megvetni tudja nemzet.

Forduljunk el ez embertől Kinek nyugta ég s földben nem lehet, lelke Ahasverusként büdösni fog a végtelenség kietlen urében.

Forduljunk el tőle, kinek bár bocsásanak meg a földön sokan, de ott, hol nincsen kibúvó ajtó, hol rut tette meztelen mivoltában áll. Isten trónja előtt az Ur meg nem bocsát neki soha!

Gyászoljuk meg e napot, siratva az elárvult hazát!

Hiszen megérdemli, mert e szóban, hogy H a z a foglaltatik az emberi szeretet és óhaj-tás tárgyainak összessége!

Forduljunk e napon évenként imákkal az egek urához, hogy a magyar nemzetnek ily embert, mint Görgey, ne adjon többé soha, de soha!

Egy érdekes névsor.

Itt közöljük azon orosz és osztrák tábornokok névsorát, kik az 1848—49-iki hadjáratban ellenünk harcoltak.

Ez érdekes történelmi adat eddigéig semmiféle az önvédelmi harcra vonatkozó munkában nem fordul elő.

A betűszerinti névsor — in aeternam rei memoriam — a következő:

Oroszok:
Fővezér: Paskievics-Erivaniski herczeg tábornagy.
Vezérkari főnök: Berg báró tábornok.
Beosztva: Konstantin Nikolajevics nagyherczeg.

Tábornokok:
Anrap, Benitzki, Bielegusev, Bebutov hg, Buturlin, Diek, Engelhardt báró, Gorlovics hg, Grabbe, Grotenhjem, Hasfort, Karlovics, Kupzianov, Kussutzov, Labintov, Lüders, Offenbergr báró, Osten-Sacken báró, Pantintine, Pavlov, Rüdiger gr, Tolsztoy gróf, Cseodajev, Sass, Skariantine.

Osztrákok:
Barco báró, Bianchi báró, Bechtold gróf, Belegard gróf, Benedek báró, Berger báró, Bizits, Clam-Gallas gr., Collery, Coloredo hg, Coppet báró, Csorich, Dalen báró, Deym gr., Dietrich báró, Fiedler, Frischeisen, Glaser, Gerstner, Grammont báró, Götz, Hammerstein báró, Hartlieb báró, Heutz báró, Hauslab báró, Haynau báró, Herzinger báró, Jablonovskij hg, Jellachich báró, Kráger, Kempen báró, Kriengern, Lederer báró, Leiningen gr., Liechtenstein herczeg, Liebler, Mayerhofer, Meunier báró, Moltke báró, Montenuovo gróf, Meustalter, Nobili gróf, Nugent gróf, Ottinger báró, Parrott báró, Philippovics báró, Perger báró, Perrin báró, Puchner báró, Pott, Ramberg báró, Rastich, Reichach báró, Roth, Rukovina báró, Schlick gróf, Schütte báró, Serbelloni herczeg, Schwarzenberg herczeg, Schneider, Sartori, Simbochen b., Simunich b., Sossay, Supplikacz, Theissing, Theodorovits, Trebersburg báró, Veigl báró, Wallmoden gr., Welden b., Windischgrätz hg, Wardener, Wohlgenuth b., Wyss, Wrba gr., Zeisberg.

A 77 tábornok között egyetlen egy magyar ember: Benedek — a kónigrázi hős — figurál. Hanem magyar indigena az van közük quantum szatizs. Az orosz hadvezérek Konstantin Nikolajevics nagyherczeg kivételével mind elhaltak. Az osztrák tábornokok közül pedig csak a tébolydába került Montenuovo herczeg maradt életben.

Utóhang.

(A 16-kiállításról.)

Tisztelt szerkesztő ur! Ezen közgazdászati hírlapnak is czimezett lap f. év 158-ik számában a lódíjazásról, a nemzetgazdaságot ezen fontos ágáról, különböző czikk jelent meg. Egyik hű képét adja azon díjazásnál helyes eljárásnak; másik ugyan annak némely részzeit kifogásolja. Lapját olvasó és abból okulni kívánó gazdaközönségünk helyes tájékozása végett, szíves készséggel nyujtok a kifogásokra, felvilágosítást.

Egyik fontos feladata a díjazásnak: hogy egy beföldi mint külföldi fogyasztóink, sőt maguk lótenyésztő gazdáink is egymás között tisztába jöhessenek aziránt: hogy mely vidéken és melyik tenyésztőnél találhatják meg azon anyagot, melyre szükségük van?

Ezt, az elővezetett ló tulajdonos gazdája nevének nemcsak megkérdése, de a földmívelési miniszterium által felülről leküldött nyomtatott rovatok ívek legelső rovatában ki-tüntetésevel lehet elérni, ha a gazda nevének megkérdése és rovatát beigtatása, — amint ezt a kifogásoló czikk kívánna — az összes elővezetett lovak részletes megbíralása és a díjaknak oda ítélese után szándékoltatnak a bizottság által foganatba vétetni: a teljes összeírását és kimutatást s a fentebbi feladatokat lehetetleníteni; mert mihelyt a nem nyertes gazdak megtudják, hogy ők nem nyerne, azonnal eltávoznak a pályaterről, nem lehetőket tovább ott tartóztatni.

A titkos szavazást óhajtóra nézve, nyilváníthatom, hogy e tárgyban elég bővíttat fejlesztett ki a díjosztó bizottság s mivel az utasítás, minden egyes kérdésnek; melynél nincsenek a tagok egyértelműen — szavazás útján elhatározását rendeli meg: a bizottság sokkal nagyobb többsége a nyilvános szavazást fogadta el; indokoltatván a nyilvános szavazásnak elfogadása azzal, hogy a díjazásnak, a miniszterium óhaja szerint, s nemcsak jutalmazási, de egyszerűen a mi amannál sokkal fontosabb, oktatási céljának is kell lenni, a mit nem a leple alá sok minden nem kívánatos, elérhető titkos, hanem a független gondolkozáshoz és önállósághoz, annál inkább illő, hasznos tudományt és járlevő világszolgát terjesztő, tehát erkölcsileg is nagy becselt bíró nyíltsággal, nyilvános szavazással lehet elérni; felemelítvén azt is, hogy a bizottságra nem ráparancsolva, de szabad akaratára van bízva, hogy szükség esetében minemű szavazást használjon?

Meg van adva az utasítás arra nézve is, hogy a bizottság minden egyes tagjának, még ha maga a miniszter volna is, minden rangkülönbség nélkül egy-egy szavazata van, a többségnek a kisebbség engedelni tartozik.

No hát akadt egy titkos szavazatot kívánó bizottsági tag, a ki a többségnek, — itt az alkotmányos Hajdúvármegye és Debreczen város önrészlettel és önállással bíró küldöttei bizottságának kebelében — ugy engedett a többségnek, hogy a miniszterium küldötté lévén, mivel az ő általa indítványozott titkos szavazás nem fogadtatott el, hát kilépett az általam jelzett bizottságból.

De e miatt a bizottság, mely még azonkivül is, Hajdúvármegye és Debreczen város részéről összesen 14 taggal bírt, semmi leg-

kisebbséget nem szenvedett; de sőt a Debreczen városi két, és a Hajdúvármegyei alatorvosok, de a mi a legfőbb a debreczeni m. kir. gazdasági tanácszatnak — nyomtatott kitűnő ménesköri és eleven eszéről mindnyájunk előtt ismeretes, Bekéssy László, állattenyésztési katedra tanára buzgó közreműködésünkkel, hivatásának emberül megfelelt; sőt még azt is megtudta tenni, hogy a kifogásos cikkben, a díjazástól elejtettek alaplatul állított földesi kiállítás, Sapi G. jó csikói habár ennek késedolmas és nem helyesen eszközölt jelentkezése miatt pótlólag — megbírálta és arannyal meg is jutalmazta; hiszen ennek nevet a pályanyertesek közt, e lap, a másik helyesen irt cikkében a III. sz. alatt maga is közhírré tette.

Az hogy a tényleges tagláló bírálót 1/11 órákor kezdethezt meg igen jó jel minden szakértő előtt, az jele annak: hogy a minden igaz keblű magyar hazafi előtt kívánatos versenyzési kedv oly nagy fokú volt oly sok állat jelent meg, — sokkal több mint tavaly — a pályatérben, hogy az időleges nélkülözhetetlen intézkedések is oly sok időt igényelt, a minden díj nélkül buzgóan fardozó bizottsági tagoktól; mert nem is 56 kiállítás tárgy bírálattal — a mint a kifogásoló cikkben kifejezve van — hanem ennél több t. i. 68 darab, és ezeken kívül még a nagyszámú fias kanczák szopos csikói is, a mint ezt ugyan ezen lap másik cikkében kihirdeteni méltóztatott.

Kelt Debreczenben, 1884. aug. 12.

Koszorús Lajos

Debreczen sz. kir. város lótenyészt. bizottsági elnök.

Az iparos tanulók olvasó könyve.

Tanfolyeplői körrel Debreczen sz. kir. város tanácsához és Bősoromny s Nánás városok polgármestereikhez.)

A helybeli iparos iskolájának egyes osztályaiban a megnyitása óta eltelt 7 év alatt az elemi iskolákban használatni szokott Gáspár-fele olvasókönyvek vétettek fel az alsóbb foku ipartanulók számára, eddig még nem adatott ki oly olvasókönyv, mely mindazt felölelje, — melynek segítségével olvasás közben az iparos tanulóknak az általános ismeretekből az oktatásukra fordítható rövid időhöz képest kellő magyarázatot lehetett volna adni, és annak alapján a nekik szükséges szakismereteket velök elsajátíttatni. Ilyen kézikönyv nem léte és azon kedvezőtlen helyzet, hogy a növendékek nagy része részint mestereiknek közönyössége, részint pedig önmaguknak szegénysége miatt könyvekkel ellátva nem volt, — az őket oktató tanítókat legjobb akarattuk és igyekezetük mellett is nem kis mérvben akadályozta tanításukban, valamint szinte minden tekintetben jó siker és taneredmény felmutathatásában. E bajon is segítve van most már az által, hogy nagyméltóságú közoktatási m. kir. miniszter ur ó Exzellenstija által mult 1882. évi augusztus hó 16-án 23439 sz. a rendeletével „Iparos Tanulók Iskolái” részére kiadott szervezet szerint Dr. Emericy Géza ipariskolai igazgató s Gelléri Mór orsz. iparigyekeletti titkár urnak több szakferri közreműködésével kizárólag ipariskolák számára szerkesztettek egy Jágocsi Péterfy József orsz. ipariskolai felügyelő és miniszteri biztos ur által is melegen ajánlott olvasó könyvet, melynek ára 50 kr. s ez megrendelhető Budapest-

ról Dobrovoszky és Franke könyvkereskedésében.

A tanítás egyöntetűsége, s iparos tanulóknak az adott viszonyok és körülmények között a mennyire csak lehetséges lehető leg-alsopozabb kiképzetése, mint előnkbe kitűzött főcél kívánja azt, hogy nekik egyenesen az ő számukra írott olvasókönyv tanítassék, — mint a milyen a fentebb említett I-ső (vagy alsóbb) foku ipariskolák I. és II. osztálya számára készített olvasókönyv.

Ennek elvitatlanul nagy előnye van, az elemi iskolai olvasókönyvek felett, már csak azért is, hogy az iparos tanoncok oktatásával foglalkozó tanítók az említett könyvben levő rövid megjegyzések, irányt adó utasítások folytán sok tekintetben tájékozhatják magukat tanítássalni teendőik, s az oktatás módszere es vezérelvél iránt. Ezenkívül fel kell említenem még azt is, hogy a szóban levő könyv a növendékeket szakszerűleg képzti és jó tanításmellett szakmájára kellőkép képesíteni s egyuttal az ipari közoktatást is folytonosan fejleszti s ezáltal ennek haladását előmozdítani fogja. Fentebb előadottak alapján észte ettel van szerencsém felkérni az igen tisztelt tekintetű sz. kir. város polgármestert.

1. Sziveskedjek felkérni az ipartanulók bizottságát arra, hogy a felügyelete a art álló iparosok iskolájának I. és II. osztályiba a Gáspár-fele elemi olvasókönyvek helyett az Emericy Géza és Gelléri Mór által szerkesztett olvasókönyvet vesse fel tankönyvül, s azzal a növendékeket az ügy sürgős volta miatt mielőbb láttassa el.

2. Az olyan iparos tanulóknak kik iskolába nem, vagy csak igen kevés ideig jártak, s ezen oknál fogva sommit, vagy pedig igen keveset tanultak, — az írás, olvasás, számvetés és rajzolás elemeibe való bevezetése végett mint eddig, úgy ezután is az előkészítő osztályt az ipartanulók bizottság állíttassa fel, s az ezen osztályba felvett növendékeket a szükséges olvasó könyvekkel láttassa el.

Méltóztatnék a tek. tanács (polgármester ur) intézkedni az iránt, hogy orsz. miniszteri biztos és ipariskolai felügyelő urnak az ipartanoda az 1884/5 iskolai évi költségvetése ezen ügyben f. évben általa 402 és 403 sz. a kibocsátott körlevele értelmében mielőbb elkészíttessék és másolatban vele közzéltessék, hogy annak alapján ő is kellő időben intézkedhesek a nagy méltóságú közoktatási m. kir. miniszter urnál az intézetnek államilag leendő segélyeztetése iránt.

Többire kitűnő tisztelettel maradtam Debreczenben augusztus 10. 1884.

Kiss József

kir. tanfelügyelő.

Pályaválasztás.

Írta: Fábian Lajos Mór tanár.

(Folytatás.)
Egyik oly olesobó roku iskolának tartja, meg az elemi iskolákkal egyenlő színvonalon áll, hova tehát az elemi iskolából átélphetni.

Másik elismeri, hogy a főgymnáziumokkal és főreáliskolákkal talán egyenrangú, de mi t-hogy végzett növendékei csak kereskedők lehetnek, nem való oly szülő gyermekeinek képzetésére, kik nem bírnak elég kedvező anyagi helyzettel, végzett fiaiknak üzletet nyitni stb. stb. hozhatnák fel még számos a keres-

kedelmi szaktanoda célját, és hivatását nem ismerésből származó elnevelést, ezt azonban időnkintől tekintetből nem tehetem, csak a fentebbi kettőre, akarok felvilágosító választ adni, azáltal, hogy a tanodába való felvételi feltételeket, továbbá tanodánk célját és végzett tanulóink minő életpályákra jogosultságát röviden fölemlíteni.

Kereskedelmi tanítéletünk tökéletesen egyenrangú es jogu a budapesti kereskedelmi akadémiával, s nem alsóbb foku iskola, hanem oly középtanoda, melybe a miniszteri utasítás értelmében csak azok vétethetnek fel, kik a gymnáziumi, vagy reál, vagy a polgári iskolai négy osztályt elvégezték, s mint ilyen tehát teljesen megfelel a főgymnáziumoknak és főreáliskoláknak, ugyan oly államnévelési és fősegí bizonyítványt adott, mint azok, s végzett növendékei ép ugy kapják meg az egy évi önkéntességi jogot, mint azok.

Igaz ugyan, hogy oly átélpi szándékozó tanuló, kik fentebb említett négy osztályt qualificatióval nem bírnak szinten felvehetők, de csak azon esetben, ha felvételi vizsgálat alapján kimutatják azt, hogy oly értelmi fejlettséggel bírnak, mely garantált sikerrel a kereskedelmi szakiskolát nyitrel végzezhetik, de ezen esetben még megkivánatják az is, hogy élet koruk megfeleljen a rendes qualificatióval bíró növendékek életkorának.

Az iskolai oktatás 3 évfolyamból áll, e három évfolyamban, nemcsak általános érdekl, hanem a tisztán kereskedelmi szaktárgyak arányosan csoportosítva taníthatatnak és sajátíthatnak el, úgy hogy midőn valamely tanuló a három évfolyamot elvégezi és érettségi vizsgát tesz, egy teljes bevezézt kiképzést nyert.

Végzett növendékeik, mint az eddigi elhelyezések mutatják, alkalmazást nyerne nekem csak a nagyobb kereskedésekben, mint könyvvezetők, vagy levelezők, hanem a különböző biztosító és pénzügyterekben, közzraktári és gyáripari vállalatoknál, a m. kir. állami posta és kataszteri hivataloknál is, sőt nem egy eset van arra is hogy egyes megyei és városi tisztviselő ki pénztári vagy ellenőri állást nyert, hogy a törvény kívánta minősítéssel bírjon, jelentkezik tanodánkban, s a kereskedelmi és politikai számtant, továbbá könyvviteltanból szakvizsgát tesz.

Már az eddigi emittelt alkalmazási kör eléggé bizonyítja, hogy a kereskedelmi tanodát jó sikerrel elvégzett fiatal ember előtt mily számos életpálya van nyitva, hol hajlamanak megfelelő állást foglalhat el.

Ezekhez járult újabb időben még egy nevezetes előny, t. i. a kereskedelmi tanítéletet végzett egyen akadály nélkül átélphet a gazdasági tanítéletbe, hová pedig csak gymnáziumi 8 osztály elvégzése után lephet, s így azon fiatal ember, kit magásra szántak, a kereskedelmi iskola végzése által egy teljes évet nyer, mi szinten nem megvetendő előny különösen a szülőkr részéről, másfelől oly alapismereteket szerez itt, melyet főleg nagyobb gárdalkodó előnyvel alkalmazhat a gazdaságban.

S mindezek dacára mit látunk azt, hogy a tisztán magyar közönség nem karolja fel a kereskedelmi tanodát, hanem visszahúzódik s majdnem egészen átengedi a tért az eszélyesebbeknek.

Pedig mai időben mindennek üzletszerűen kell meüni, mindenütt csak az képes bol-

A »DEBRECZEN« TARCZAJA.

Poulot és Boulenzinc.

(A »Figaró-ból«-ból — pp-1.)

Az egyiknek volt legalább neve; Poulotnak hívták. A másiknak még neve sem volt. Elneveztek ugyan borura-dertüre Azornak, Roguenak. Boulenzincnek, a mint kedvük tartotta azoknak, kik oda fűytültek, oda csalogatták szegény fejét magukhoz uton-utfele, ahol ősz szehozta őket vele véletlenül a sors.

Amaz fiákeres ló volt; sovány, elnyuzott egy teremtés. Valaha szép barna lehetett a szőre, de a hosszú keserves esztendő az is megvált eltek, azt is elirigyelték tőle; a hám totáliter ledörgölte, a lógó hátul, az inán, végkép kiirtotta minden szálát; az oldalbordái ugy kergetőztek, mint a vízimalomnak a lapátjai. Az első lábai ugy néztek ki, olyan görbén, mint a dió törő; kikopott a két terde kalácsa. Hej, Páris utczái! — Hátgerinceze cifra csipkés volt, mint akár egy fűrés. A nyaka kikapaszkodott, itt-ott lengett rajta már csak egy pár ősz sörényből sörényszál. Rendes viszonyok közt leszokta sütni a fejét olyan formán, hogy az orra a csipője sarkát verte, őszinte vén szemével pedig mindig azt a piszkos, azt a kavicsos földet nézdegette, hogy miért nem is tud már rajta akkora sár lenni, hogy roucsolt tetemeit elnyelné örökre, akár a koporsó!

A másik egy névtelen kutyácska vala; tehát név, nem, faj s határozott jellem nélkül. Páris szőlőtének vallá magát; csak azt nem tudja biztosan, hogy bölcsojét jászol alatt, vagy szemét-telepen ringatták-e az anyai gondok?

Picizike korában majd bele bukott egyszerű teletra méltó mészáros kutya megkapta, épen a legjobbkor! s aztán egy darabig ez nevelte, ápolgatta. Azóta tédert, fejet is hajt ám a mészáros mesterséget, úzó kollegáknak, csupa hálából is.

Mikor azután felserdült, hütlenné lett keményszivő anyja szabad szárnyra eresztette; keresse meg mindenki magának a betevő falatot, ha arra számít, hogy valaha tisztességes állást foglaljon el majd a tarsadalomban. Kalandjai, innen datálódnak. Neki adta magát az

utczai életnek, kódogánsnak. Biz az nem valami nyugodalmas élet, de legalább szórakozásra van alkalom bőven, unalomról szó sem lehet. Miből, száz szájon átjárt dirib-darab csonton s nyalogatásokból. És fejt hol hájta le édes nyugalomra? Ez nagy kérdés, mert Párisban, amint tudjuk, még a koszt csak hajtán, nem kerül epen túlságos sok költségbe, de a lakás méreg drága. — A mi kutyánk középületek csarnokaiiban, a muzeum márvány lépcsőin, a színházi kofa bódéjában, kiváló férfiak lábai alatt, szobrok taipatán; szóval, noha Párisban élt egész életében, — ő mindig elegáns lakásokat tartott. Jókora reggel felkelt, kidörzsölte szeméből az álmat s kereszt után látott: ugatgatott a kocsi után, mérgesen rá mordult a gyermeközkre, ha ezek minden áron bele akartak kapzaskodni, és enyelgett, társalgott bajtársával, vagy barátjával, kikben ő nem szűkölködött soha; természetesen a hentes boltok tájának legkiválóbb előszere-ttel szóltak s etrekedni, mert ott olykor-olykor ha nem csordult csempent; nem igen sürán akadt ugyan czupák, tődő, zsigér s ilyesmi, de a czimernek kiakasztott félbirkát gyakran igen kényelmesen körül lehetett szaglászni; De mikor oly hálátlan ez a mai világ! A ven kutyák, ezek, kobozták el az ifjabb nemzedék előtt a jó falatokat; azok értettek csak az ürgést, forgást; de hiszen nem csoda, mert ki tiz, ki tizenöt esztendője tanulja a csalást. Pedig csak ugy vérzik olyankor a többi szive, mikor látják, hogy ők nyeriek meg mindig a csatát, mint sféle edzett, vén bajnokok hada!

Ó csak négy fontot nyomott összeviszsa. Szőre ép olyan volt, mint a sárkfe: finom, fülei remek szabásúak valának, mint a — stanszili. Jellemének ama félreismerhetlen vonását kellett volna talán első helyen kiemelnem, mely szerint... három lábán járt, a negyedik ember emlékeztet őta el lévén törötve egy barbár portás seprője által. Kérem igen szépen, minő fogalmat lehetnek egy portásnak a műveltségéről, aki még azért a kis csekély s e g e r t is örökre nyomorékká tette, hogy a s i b i k e esetleg épp ott ért rá az-alatt a kapu alatt!

Bus emleke a viharos multnak, tűnj el, foszolja szét csupa irgalomból! Nem volt még

éleg a csapásokból, a gunyból? Hiszen az utczai ficzkóknak is a sánta kutya a forcs!

Ami Poulotot illeti, ő is nagyon szerencsétlen jóság volt az isten adta! Ha kapott valamit, ami hát mégis csak zót érdemelt — botot, ostoronylat kapott. Boulenzincet sem szerette senki. — Ezután így fogjuk hinni a mi jobb sorsra érdemes névtelen kutyánkat.

Egy este találkoztak kettesükén így történt a dolog. — Poulot mint rendesen, be-tolt fogva akkor is a fiáker elibe s ott állodgáls a »berkocsiosk placcaz;« mint rendesen akkor is buslakodva nézegette a czipőjét, akkora mondani a — patáját. Ugyan mit nézhetett annyit rajta, mikor se a fejletése, se a sarok igazgatása soha bele nem került egy árva kis pénzbe sem! — De hát kijut bőven mindnyájunknak a bajból, csak a magunk háztájára legyen gondunk! — Nyelte épen nagy kortyokban az üde italt, mivel gazdája keveskedett neki. Ugy bele meledgett a jámbor az élvezetbe, hogy majd szét vetette az a brincinos vedret az a sok pára, amit bele fűtt.

Boulenzincet történetesen arra vezette, utja. Megszomjazott s oda irányzá lépteit, honnan a szürösleést hallotta. Poulot csak elvezett tovább, de egyszer csak felpillantott ugy feloldalvást a szegény kutyára. Okos buszeméből kiolvasta legott, hogy mi járban van. Oda intett biztatólag felé, hogy tessék, ne zsenirozza magát. És ez csakugyan felágakodván a hátulsó egészesleges lábára, a ke első talpacskáját ráillesztte a veder szélére s szürösölgötte annak rendje és módja szerint a jó tiszta vizet.

— Ah! meg kell adni, nagyon jól esett az a jó tiszta víz, mikor két álló nap óta csak olyan posványra akadt, melyben kecskebekék fűrdtek Lám, az a jó állat megosztotta vele! Nem halt ki hát, egészen meg sem a könyv örületesség! És mert ugy ilik, hogy jó tett helyébe jót tegy, felfogadta, hogy az napságtól fogva sohasem kap bele a fiákeres lovak lábászarába.

Jó barátok lettek. Mikor az öreg csatoló reggelenként kivonult a szinből, a kutya már várt rá a nagy kapu előtt s mikor a szokásos üdvözlöten átestek, a fiáker mögé ugrott — ott szalagált utána folyton folyvást. A fiákerre nem is hederintett, pedig ennek komája

dogulni, ki m fölháznál, h adást csökkészt boldy, melynek boldogulás övé én igen helye terjedtebb bu beküldött érte reczeni kereske minket nem ea Szivesen tálból több tanulmányokat szüök is, gy idegenkedést v reskedő pálya

A Fővár észrevételét me mert nagyon gyé k közöns gondolkozzának tanácsot.

Ha a k kidótt értesít hásonitól viz uszra jövök garai saját önjá melek jelenet kép esben rest úzlet ágak ve képesítik: mi részben nemc tavak, hanem ha

* A var... megy végbe. M e nagyfontosá hogy a választ t i t k o s. Tegy lességét a válas zatát e r i k k a

* Ebben a azon keréset m hatósábr szer a a vásár alkalma nak bent város eri és székszárd Lajos jó hírnevű reskedésében k

* Ez is De bes Henrik min uoka Nanásy La piac utczai 7 s a csódtömmebeli reletése végett helyiségebe volt ák az egész u s ekleen dobott mi denfelől viz a dobzó hallat tudni, hogy az ottan? Látva, h pel, az arverelt ökt sziveskedje s ottan folytató ancsen herbe a meien áruccikké A tömeggondnok

tulajdonosa, etti tallapostas ve londalmos» bir kat hurcolt fal gal volt teiajg gal, tánczolt, s tempóra; a sok szinte megirigy hogy, hogy nek nek: bekötötték meg egy megg látták eladói, m

Attól fogy lett a sorsa a zabbal meg m pazzlással... e nozzák, agyon közepén, megint

Boulenzinc társa szája vallo a fájdalomt ő is

Neki minc nem születtét s ményre volt edd ejjel, neki nem ő csak megszűró másnak húzta, Hanem anyit m világeleletben a kára ugyan sem semmi néven u tulso lába ugyan kant húszára, z sarnokszag ellen

Cseppet se sem az agaraké csupa selyenba egy kis hideg va mert hát lelkük dagni a fejüket, farkalk ellatva a a melyik megkín kal, de nem é csak van gazdá neki meg az sük kor olyan csuny

Igy társak istálló közösbé e Multak a Poulot szemlátot

dogolni, ki minél több segédeszközt képes felhasználni, hogy a bevételt növelje és a kiadást csökkentse; ez kezezi azon arany szabályt, melynek folytonos szem előtt tartása a boldogulás ösvényére vezet, s épen ezen irányban igen helyesen jegyzi meg az egyik legelterjedtebb budapesti lap a „Fővárosi Lapok” beküldött értesítőnk ismertetőskor: „A debreczeni kereskedelem tanintézet látogatottsága minket nem egészen elégti ki.

Szívesen látók, ha a vagyonosabb osztályból több szülő végeztetne fiaival e nemű tanulmányokat s ha különösen a keresztény szülő is, gyermekeik érdekében, kevesebb idegenkedést tanúsítanak a tisztességes kereskedő pályá iránt.”

A „Fővárosi Lapok” eme megjegyzésére észrevétel nem teszék, de nem is teheték, mert nagyon igazat mond, hanem csak megérk közönségnek figyelmét hívom fel rá, gondolkodjanak rajta, s aztán kövessék a jó tanácsot.

Ha a kereskedelmi tanintézetek által kiadott értesítőket statisztikai táblázatát összehasonlítjuk vizsgálják, egy igen nevezetes tanúságra jövünk ugyanis, „hazánk izraelita polgárát saját önjárukat helyesen fölfigyva, gyermekeik jelentékeny részét kereskedelmi kiképzésben részesítik, s ezáltal a különböző ágak vezetésére és felvirágoztatására képesítik; míg a keresztények legnagyobb részben nemcsak hason terevűt nem tanúsítanak, hanem hátróztatn hat érben maradnak.” (Vége köv.)

Helyi hírek.

* A vár. biz. tagok választása holnap megy végbe. Minden választót figyelmeztetünk e nagyfontosságú választásra, megjegyezve, hogy a választás kerületenként történik és titkos. Tegye meg mindenki honfiai kötelességét a választás napján s érvényesítse szavazatát e ritka és kiváló alkalommal.

* Ebben a kolerás világban Sok helyről szon kérdést intéztek hozzánk, mi a leghatásosabb szer a kolera ellen. Most, minthogy a vásár alkalmából a vidékről is számosan vannak bent városunkban, ajánljuk azon finom erri és szekszárdi veres borokat, melyek Varga Lajos jó hírnevű fiatal piazei utcai fűszerkereskedésében kaphatók.

* Ez is Debreczenben történt. Des Cambrés Henrik mint a Rechtenitz-csót tőmegmondó Nándy László kir. közjegyzőve együtt a csótőmegbéli rondandó arucikkék elvételére mentek. Itt, bár az árverés a bolt-helyiségre volt kitéve, önhatalmilag elfoglalták az egész udvart a kapu bejáratával együtt s eketlen dobottással föltektek be a szűk s mindenfelől vizsgálzó helyiségre. A tulajdonos a dobszó hallatára bement az udvarra, meg tudni, hogy az ő híre tulta nélkül mi történik ottan? Látva, hogy az udvar tele zajongó néppel, az árvereltő urakhoz fordult s felkérte őket szíveskedjenek az udvartól a boltba menni s ottan folytatni az árverést, mi az udvar árverésen herbe adva sőt oda a szerződés értelmében arucikkéket lerakni sem szabad. — A tőmegmondók erre azt felelte, „gondoskod-

jak a tulajdonos arról, hogy bérleje csödbe ne jusson, akkor parancsolhat a házánál, de miután egyik bérleje most csőd alatt van, a csőtőmegmondókra pedig én vagyok, nekem itt nem parancsol senki s folytatnom az árverést ezen a helyen tovább, — és folytatta is. A tulajdonos ekkor jöve megvéde végett s kapitányi hivatalhoz fordult s felkérte Végli Gyula alkaptány urat, hogy az udvart jogtalanul elfoglalt urakat, ha másként nem lehet karhatalommal is távolítsa el onnan. És mit tett a tek. alkaptány ur? Azonnal intézkedett, de nem volt benne köszönet. Le küldött legelőször is egy polgári biztost, meghagyva neki, hogy az urakat a jogtalanul elfoglalt hely elhagyására a kapitányi hivatal nevében szólítsa fel; ennek semmi eredménye sem lévén, két hajdu kíséretében irott parancsokkal beküldött egy másik biztost az előbbeni czélból; ezek le is mentek, és mikor a távozást azok az urak mosolyogva megtagadták... hát akkor... akkor... ott állott a kar hatalom lehorogasztott orral s nezte hogy azok az urak a jogtalanul elfoglalt tér n mikép folytatják az árverést... a biztos vissza — majd ismét a helyszínre ment, de nem használt semmit, mert azok az urak, hiába kérte őket, a távozást még most is megtagadták. — Vegre, mintegy 2 óra múlva, egy 5/4 órak az alkaptány ur is megjelent a helyszínen, hol derült fogadta, mert az Árverésre kitért árúk épen ekkor már mind eladták s a hetre tovább azoknak az uraknak szükségük nem volt. — Felhívására, hogy az udvartól távozzanak a közjegyző ur mosolyogva felelt: mindjárt kérem csak előbb meg a pénzt számlájk össze. Ime tehát a kapitányi hivatal felépésének — semmi foganata nem lett; És ennek egyrészt az erély hiánya volt az oka; másrészt az elő megnevezett „törvénytudó” urak által jogtudomás ellen rendezett erőszakoskodás, kik nyiltan megtagadták az engedelmességét s a hivatalos hatalmat nevétség tárgyává tették. — Már pedig ha a lakosság törvénytudó részében kivész a törvényhatóság és felelősség iránt kötelez tisztelet és engedelmesség, ugyan mily joggal kívánjuk annak gyakorlatát a nem törvény tudóktól, kik bizonyval a felelősséget elbeszélte péda után, hasonló ellendállást törvényesnek fognak képzelni? És mi lesz ennek a következtetése? az hogy ha majd a szégyen passzszkód az erősből ellen a hivatalos hatalommal oltalmat s elégtételt hiába keres — maga szerzi meg azt önmagának s valjon e fent nevezett rozsz példát mutató urak vállalkják-e ekkor a következményekért a felelősséget s fognak e mód t találni arra, hogy a felforgatott társadalmi rend helyre álljon? Aligha. Miután pedig Debreczen városának és polgárságának érdeke azt követeli hogy a gyengebb jogai az erősből önkényei ellenében megvéddesenek; a bajok megelőzése végett, mulhatatlanul intézkedni kell, hogy a felelősség a rendet kell erélyvel fenntartani, hivatalos tekintélyt helyre állítani s az erőszakoskodók ellen megvédeni képes legyen. Debreczenben, 1884. Augusztus 12. Hajdu Gyula.

* Halálozás A következő gyszajentest tettük: Melyen megzsomorodott szívvel tudom sajtát és kiskoru gyermekeim nevében, szeretett jó ferjem Londes Frigyesnek a k. f. hó 11-én 50 éves korában, 16 évi boldog házasság után, rövid szenvedéssel egybe-

kötött tudóséshűdés következtében, váratlanul történt elhunytát. Az elhunytak földi részei folyó hó 13-án d. u. 5 órakor fognak a kádas-utcai 1896. számú háztól az evangélikus gyászszertartás szerint, a czepléd-utcai sírkertben örök nyugalomnak átadni. Mely vég tisztelettelre az elhunytak rokonait és ismerőseit, bánatos szívvel meghívjuk. Debreczen, 1884. augusztus 12. Londes Frigyesné szül. Kaszanyitzky Zsuzsánna s kiskoru gyermekei.

* Romlott hus. A debreczeni rendőrség a mult vasárnap undorító és szagu sertés-hust foglalt le egy helybeli bentenciól. Mi nem akartuk az étvágyrontó eset részleteit közö tenni, miután azonban már más városban is megbeszélés tárgyát képezi ez a botrányos ügy, közöljük a nagyváradi „Szabadság” idevő” natkozó hírt, mely így hangzik: „Szenzációsi hír járta be tegnap előtt a várost. Állítólag, a helybeli bentések több Antrax kórban elhullott sertés-hustát kimerték a közönségnek. A kapitányi hivatal részéről Kápolnay rendőrbiztos azonnal utána nezett az ügynek s még vasárnap délután kiderítette a valót. Nagyváradi bentések a debreczeni városban 60 darab hizott sertest vettek s azokat vasuton szállították haza. Utközben Kovács Károly és Hanga Péter disznói közül kettő kimult s az Atyim Péteré közül egy beteg lett. Az elhullott sertéseket itthon megfűszerték, de nem merték ki, hanem szappanosoknak adták el. Dr. Mayer városi főorvos a helyszínen vizsgálta meg az állati hullákat s miután meggyőződött arról, hogy a sertések lépene (antrax) következtében hüllottak el, a miniszteri rendeletnek megfelelő eltakarításukról intézkedett. A kapitányi hivatal ezenkívül ártírt a debreczeni kapitány-ságnak, hogy Tóth Ferencz sertés-kereskedő disznóit vizsgáltsa meg, mert az antrax kóros sertések az ő falkájából valók. A Debreczenből hozott disznók különben városunkban is szigorú zár alá vettek.” Nem hisszük, hogy Tóth Ferencz uramnak a haja szála is megfőrhűt.

* Késelő Othello. Ketten udvaroltak Muntján Julcsanak, 17 éves szép, bogárszemű szobaleánynak. Jogot azonban csak Balai György tartott hozzá, — a ki ígérlettel biztatta is a leányt, hogy aratás után feleségül haza viszi. Történt azonban, hogy a jegyesi minőség dacára a szép Juliska átkaicsintgatót a szomszéd kertben dolgozó Barna Sándorhoz is, a ki a vasárnapú időt úgy vélte legalkalmasabban előlteni, ha a szép szomszédnak udvarol. Ebben a kellemetes foglalkozásban érte őt az öreg este — és Balai Gyuri is. A kritikus helyzet akképen ért véget, hogy Balai eszmászárból kést rántott Barnára, a ki a vesztélyes fenyegetés elől jónak látta megugrani. Kisebb sebet a haragra lobbant Balaitól a szép Juliska kapott, a miért amazt le is tartóztatták.

* Kolera nostrás. Diószegről írják: Megdöbentő hír futotta be városunkat a napokban. E szerint Blau Ferencz 50 éves morvavárosi születésű uradalmi béres kolera nostrásban halt volna meg. Szájáról szájra járt, hogy az esetet hivatalosan is konstatálták s az orvosok haboztak még abban is, hogy valjon nem ázsiai kolera esete forog fenn. Dr. Horváth járá-orvos azonban boncolást eszközölt később a hullán s kitűnt, hogy Blau halál- esete kolera nostrás tünetek közt, belhurut következtében történt.

* Botrány. A „Bika” cz. szállodában, mely felmúllo forintjába van a városnak, a vásár alkalmával, csekély forgalma mellett, nem volt hely. A vendégek egyrésze a disz-teremben a földön hált. Dícsőség érte a roppant pénzüsszeget kidobott hatóságoknak.

* Tolvaj nök. A helybeli kir. törvényszék ma két nőt itelt el, kik egy harmadik társuk leitatása után annak pénzét mintegy 100 frot ellopottak. A tolvaj nök egyike egy és felévi, másikat 9 havi fogságra ítéltették.

* Ebmarás. Egyik helybeli nagy kereskedő czeg kutyája tegnap délután egy szegény asszonyt a czepléd-utczán összeharapdált. — Az eb nem nem veszedelmes kutya, de azért jó lesz agyonlőni.

* A peczer művelétt ellen. Berlini állatvédők azzal a tervvel foglalkoznak, hogy végt vessék annak a brutális rendszernek, melylyel eddig a kutyákat fogdosta a gypmester. Azt akarják, hogy Berlinben néhány külföldi város példájá szerint menedékházat létesítsenek e gazdátlan ebek számára s azokat ne pánya val, hanem hálóval vagy kézzel fogdossák össze az utczán. Az állatvédők nem ellenzik, hogy a beteg és veszedelmes kutyákat kivégezzék, de az eddig szokásban lévő lebuukozás helyett, a gázval való kivégzést ajánlják, vajjon mikor történik egy lépés Debreczenben a mostani „rendszer” ocsmányságai eltörlésére?

* A hus ára mátlól kezdve e hó 17-éig a következő: 46 kr Katona Lajosnál rőzsatér 10 szám alatt. 50 kr Gyarmati Istvánnál mester-utczán 1442. szám alatt. Balogh Jánosnál mester-utczá 1113. sz. alatt. — Minden többi bejelentett mészárszékekben pedig 52 kr. J e g y e t: Magyar Gábor három szekiben 1 kíló hus nyomtaték nélkül a közönség részére 8 krral, a cs. kir. katonai kórház részére pedig 10 krral drágább.

* Alkalmazást nyer oly egyén, ki némi biztosíték letétele mellett kellő qualificatióval bír arra, hogy mint pénzbeszedő működhessek. Írásbeli ajánlatokat elfogad „P e n z s z e d ő” czimben e lap kiadóhivatala.

* Kerestetik egy szolid, intelligens fiatal ember, ki magát utazónak kiképezettni hajlandó, fizetés és magas jutalék mellett. Csak jó bizonyítványokkal ellátott egyének ajánla-

taik, valamint bizonyítványaik másodlatát fogadják el. Ügy nök k” czimben a kiadóhivatal.

* Romlott hus. A debreczeni rendőrség a mult vasárnap undorító és szagu sertés-hust foglalt le egy helybeli bentenciól. Mi nem akartuk az étvágyrontó eset részleteit közö tenni, miután azonban már más városban is megbeszélés tárgyát képezi ez a botrányos ügy, közöljük a nagyváradi „Szabadság” idevő” natkozó hírt, mely így hangzik: „Szenzációsi hír járta be tegnap előtt a várost. Állítólag, a helybeli bentések több Antrax kórban elhullott sertés-hustát kimerték a közönségnek. A kapitányi hivatal részéről Kápolnay rendőrbiztos azonnal utána nezett az ügynek s még vasárnap délután kiderítette a valót. Nagyváradi bentések a debreczeni városban 60 darab hizott sertest vettek s azokat vasuton szállították haza. Utközben Kovács Károly és Hanga Péter disznói közül kettő kimult s az Atyim Péteré közül egy beteg lett. Az elhullott sertéseket itthon megfűszerték, de nem merték ki, hanem szappanosoknak adták el. Dr. Mayer városi főorvos a helyszínen vizsgálta meg az állati hullákat s miután meggyőződött arról, hogy a sertések lépene (antrax) következtében hüllottak el, a miniszteri rendeletnek megfelelő eltakarításukról intézkedett. A kapitányi hivatal ezenkívül ártírt a debreczeni kapitány-ságnak, hogy Tóth Ferencz sertés-kereskedő disznóit vizsgáltsa meg, mert az antrax kóros sertések az ő falkájából valók. A Debreczenből hozott disznók különben városunkban is szigorú zár alá vettek.” Nem hisszük, hogy Tóth Ferencz uramnak a haja szála is megfőrhűt.

* Késelő Othello. Ketten udvaroltak Muntján Julcsanak, 17 éves szép, bogárszemű szobaleánynak. Jogot azonban csak Balai György tartott hozzá, — a ki ígérlettel biztatta is a leányt, hogy aratás után feleségül haza viszi. Történt azonban, hogy a jegyesi minőség dacára a szép Juliska átkaicsintgatót a szomszéd kertben dolgozó Barna Sándorhoz is, a ki a vasárnapú időt úgy vélte legalkalmasabban előlteni, ha a szép szomszédnak udvarol. Ebben a kellemetes foglalkozásban érte őt az öreg este — és Balai Gyuri is. A kritikus helyzet akképen ért véget, hogy Balai eszmászárból kést rántott Barnára, a ki a vesztélyes fenyegetés elől jónak látta megugrani. Kisebb sebet a haragra lobbant Balaitól a szép Juliska kapott, a miért amazt le is tartóztatták.

* Kolera nostrás. Diószegről írják: Megdöbentő hír futotta be városunkat a napokban. E szerint Blau Ferencz 50 éves morvavárosi születésű uradalmi béres kolera nostrásban halt volna meg. Szájáról szájra járt, hogy az esetet hivatalosan is konstatálták s az orvosok haboztak még abban is, hogy valjon nem ázsiai kolera esete forog fenn. Dr. Horváth járá-orvos azonban boncolást eszközölt később a hullán s kitűnt, hogy Blau halál- esete kolera nostrás tünetek közt, belhurut következtében történt.

* Botrány. A „Bika” cz. szállodában, mely felmúllo forintjába van a városnak, a vásár alkalmával, csekély forgalma mellett, nem volt hely. A vendégek egyrésze a disz-teremben a földön hált. Dícsőség érte a roppant pénzüsszeget kidobott hatóságoknak.

* Tolvaj nök. A helybeli kir. törvényszék ma két nőt itelt el, kik egy harmadik társuk leitatása után annak pénzét mintegy 100 frot ellopottak. A tolvaj nök egyike egy és felévi, másikat 9 havi fogságra ítéltették.

* Ebmarás. Egyik helybeli nagy kereskedő czeg kutyája tegnap délután egy szegény asszonyt a czepléd-utczán összeharapdált. — Az eb nem nem veszedelmes kutya, de azért jó lesz agyonlőni.

* A peczer művelétt ellen. Berlini állatvédők azzal a tervvel foglalkoznak, hogy végt vessék annak a brutális rendszernek, melylyel eddig a kutyákat fogdosta a gypmester. Azt akarják, hogy Berlinben néhány külföldi város példájá szerint menedékházat létesítsenek e gazdátlan ebek számára s azokat ne pánya val, hanem hálóval vagy kézzel fogdossák össze az utczán. Az állatvédők nem ellenzik, hogy a beteg és veszedelmes kutyákat kivégezzék, de az eddig szokásban lévő lebuukozás helyett, a gázval való kivégzést ajánlják, vajjon mikor történik egy lépés Debreczenben a mostani „rendszer” ocsmányságai eltörlésére?

* A hus ára mátlól kezdve e hó 17-éig a következő: 46 kr Katona Lajosnál rőzsatér 10 szám alatt. 50 kr Gyarmati Istvánnál mester-utczán 1442. szám alatt. Balogh Jánosnál mester-utczá 1113. sz. alatt. — Minden többi bejelentett mészárszékekben pedig 52 kr. J e g y e t: Magyar Gábor három szekiben 1 kíló hus nyomtaték nélkül a közönség részére 8 krral, a cs. kir. katonai kórház részére pedig 10 krral drágább.

* Alkalmazást nyer oly egyén, ki némi biztosíték letétele mellett kellő qualificatióval bír arra, hogy mint pénzbeszedő működhessek. Írásbeli ajánlatokat elfogad „P e n z s z e d ő” czimben e lap kiadóhivatala.

* Kerestetik egy szolid, intelligens fiatal ember, ki magát utazónak kiképezettni hajlandó, fizetés és magas jutalék mellett. Csak jó bizonyítványokkal ellátott egyének ajánla-

taik, valamint bizonyítványaik másodlatát fogadják el. Ügy nök k” czimben a kiadóhivatal.

* Romlott hus. A debreczeni rendőrség a mult vasárnap undorító és szagu sertés-hust foglalt le egy helybeli bentenciól. Mi nem akartuk az étvágyrontó eset részleteit közö tenni, miután azonban már más városban is megbeszélés tárgyát képezi ez a botrányos ügy, közöljük a nagyváradi „Szabadság” idevő” natkozó hírt, mely így hangzik: „Szenzációsi hír járta be tegnap előtt a várost. Állítólag, a helybeli bentések több Antrax kórban elhullott sertés-hustát kimerték a közönségnek. A kapitányi hivatal részéről Kápolnay rendőrbiztos azonnal utána nezett az ügynek s még vasárnap délután kiderítette a valót. Nagyváradi bentések a debreczeni városban 60 darab hizott sertest vettek s azokat vasuton szállították haza. Utközben Kovács Károly és Hanga Péter disznói közül kettő kimult s az Atyim Péteré közül egy beteg lett. Az elhullott sertéseket itthon megfűszerték, de nem merték ki, hanem szappanosoknak adták el. Dr. Mayer városi főorvos a helyszínen vizsgálta meg az állati hullákat s miután meggyőződött arról, hogy a sertések lépene (antrax) következtében hüllottak el, a miniszteri rendeletnek megfelelő eltakarításukról intézkedett. A kapitányi hivatal ezenkívül ártírt a debreczeni kapitány-ságnak, hogy Tóth Ferencz sertés-kereskedő disznóit vizsgáltsa meg, mert az antrax kóros sertések az ő falkájából valók. A Debreczenből hozott disznók különben városunkban is szigorú zár alá vettek.” Nem hisszük, hogy Tóth Ferencz uramnak a haja szála is megfőrhűt.

* Romlott hus. A debreczeni rendőrség a mult vasárnap undorító és szagu sertés-hust foglalt le egy helybeli bentenciól. Mi nem akartuk az étvágyrontó eset részleteit közö tenni, miután azonban már más városban is megbeszélés tárgyát képezi ez a botrányos ügy, közöljük a nagyváradi „Szabadság” idevő” natkozó hírt, mely így hangzik: „Szenzációsi hír járta be tegnap előtt a várost. Állítólag, a helybeli bentések több Antrax kórban elhullott sertés-hustát kimerték a közönségnek. A kapitányi hivatal részéről Kápolnay rendőrbiztos azonnal utána nezett az ügynek s még vasárnap délután kiderítette a valót. Nagyváradi bentések a debreczeni városban 60 darab hizott sertest vettek s azokat vasuton szállították haza. Utközben Kovács Károly és Hanga Péter disznói közül kettő kimult s az Atyim Péteré közül egy beteg lett. Az elhullott sertéseket itthon megfűszerték, de nem merték ki, hanem szappanosoknak adták el. Dr. Mayer városi főorvos a helyszínen vizsgálta meg az állati hullákat s miután meggyőződött arról, hogy a sertések lépene (antrax) következtében hüllottak el, a miniszteri rendeletnek megfelelő eltakarításukról intézkedett. A kapitányi hivatal ezenkívül ártírt a debreczeni kapitány-ságnak, hogy Tóth Ferencz sertés-kereskedő disznóit vizsgáltsa meg, mert az antrax kóros sertések az ő falkájából valók. A Debreczenből hozott disznók különben városunkban is szigorú zár alá vettek.” Nem hisszük, hogy Tóth Ferencz uramnak a haja szála is megfőrhűt.

* Késelő Othello. Ketten udvaroltak Muntján Julcsanak, 17 éves szép, bogárszemű szobaleánynak. Jogot azonban csak Balai György tartott hozzá, — a ki ígérlettel biztatta is a leányt, hogy aratás után feleségül haza viszi. Történt azonban, hogy a jegyesi minőség dacára a szép Juliska átkaicsintgatót a szomszéd kertben dolgozó Barna Sándorhoz is, a ki a vasárnapú időt úgy vélte legalkalmasabban előlteni, ha a szép szomszédnak udvarol. Ebben a kellemetes foglalkozásban érte őt az öreg este — és Balai Gyuri is. A kritikus helyzet akképen ért véget, hogy Balai eszmászárból kést rántott Barnára, a ki a vesztélyes fenyegetés elől jónak látta megugrani. Kisebb sebet a haragra lobbant Balaitól a szép Juliska kapott, a miért amazt le is tartóztatták.

* Kolera nostrás. Diószegről írják: Megdöbentő hír futotta be városunkat a napokban. E szerint Blau Ferencz 50 éves morvavárosi születésű uradalmi béres kolera nostrásban halt volna meg. Szájáról szájra járt, hogy az esetet hivatalosan is konstatálták s az orvosok haboztak még abban is, hogy valjon nem ázsiai kolera esete forog fenn. Dr. Horváth járá-orvos azonban boncolást eszközölt később a hullán s kitűnt, hogy Blau halál- esete kolera nostrás tünetek közt, belhurut következtében történt.

* Botrány. A „Bika” cz. szállodában, mely felmúllo forintjába van a városnak, a vásár alkalmával, csekély forgalma mellett, nem volt hely. A vendégek egyrésze a disz-teremben a földön hált. Dícsőség érte a roppant pénzüsszeget kidobott hatóságoknak.

* Tolvaj nök. A helybeli kir. törvényszék ma két nőt itelt el, kik egy harmadik társuk leitatása után annak pénzét mintegy 100 frot ellopottak. A tolvaj nök egyike egy és felévi, másikat 9 havi fogságra ítéltették.

* Ebmarás. Egyik helybeli nagy kereskedő czeg kutyája tegnap délután egy szegény asszonyt a czepléd-utczán összeharapdált. — Az eb nem nem veszedelmes kutya, de azért jó lesz agyonlőni.

* A peczer művelétt ellen. Berlini állatvédők azzal a tervvel foglalkoznak, hogy végt vessék annak a brutális rendszernek, melylyel eddig a kutyákat fogdosta a gypmester. Azt akarják, hogy Berlinben néhány külföldi város példájá szerint menedékházat létesítsenek e gazdátlan ebek számára s azokat ne pánya val, hanem hálóval vagy kézzel fogdossák össze az utczán. Az állatvédők nem ellenzik, hogy a beteg és veszedelmes kutyákat kivégezzék, de az eddig szokásban lévő lebuukozás helyett, a gázval való kivégzést ajánlják, vajjon mikor történik egy lépés Debreczenben a mostani „rendszer” ocsmányságai eltörlésére?

* A hus ára mátlól kezdve e hó 17-éig a következő: 46 kr Katona Lajosnál rőzsatér 10 szám alatt. 50 kr Gyarmati Istvánnál mester-utczán 1442. szám alatt. Balogh Jánosnál mester-utczá 1113. sz. alatt. — Minden többi bejelentett mészárszékekben pedig 52 kr. J e g y e t: Magyar Gábor három szekiben 1 kíló hus nyomtaték nélkül a közönség részére 8 krral, a cs. kir. katonai kórház részére pedig 10 krral drágább.

* Alkalmazást nyer oly egyén, ki némi biztosíték letétele mellett kellő qualificatióval bír arra, hogy mint pénzbeszedő működhessek. Írásbeli ajánlatokat elfogad „P e n z s z e d ő” czimben e lap kiadóhivatala.

* Kerestetik egy szolid, intelligens fiatal ember, ki magát utazónak kiképezettni hajlandó, fizetés és magas jutalék mellett. Csak jó bizonyítványokkal ellátott egyének ajánla-

taik, valamint bizonyítványaik másodlatát fogadják el. Ügy nök k” czimben a kiadóhivatal.

* Romlott hus. A debreczeni rendőrség a mult vasárnap undorító és szagu sertés-hust foglalt le egy helybeli bentenciól. Mi nem akartuk az étvágyrontó eset részleteit közö tenni, miután azonban már más városban is megbeszélés tárgyát képezi ez a botrányos ügy, közöljük a nagyváradi „Szabadság” idevő” natkozó hírt, mely így hangzik: „Szenzációsi hír járta be tegnap előtt a várost. Állítólag, a helybeli bentések több Antrax kórban elhullott sertés-hustát kimerték a közönségnek. A kapitányi hivatal részéről Kápolnay rendőrbiztos azonnal utána nezett az ügynek s még vasárnap délután kiderítette a valót. Nagyváradi bentések a debreczeni városban 60 darab hizott sertest vettek s azokat vasuton szállították haza. Utközben Kovács Károly és Hanga Péter disznói közül kettő kimult s az Atyim Péteré közül egy beteg lett. Az elhullott sertéseket itthon megfűszerték, de nem merték ki, hanem szappanosoknak adták el. Dr. Mayer városi főorvos a helyszínen vizsgálta meg az állati hullákat s miután meggyőződött arról, hogy a sertések lépene (antrax) következtében hüllottak el, a miniszteri rendeletnek megfelelő eltakarításukról intézkedett. A kapitányi hivatal ezenkívül ártírt a debreczeni kapitány-ságnak, hogy Tóth Ferencz sertés-kereskedő disznóit vizsgáltsa meg, mert az antrax kóros sertések az ő falkájából valók. A Debreczenből hozott disznók különben városunkban is szigorú zár alá vettek.” Nem hisszük, hogy Tóth Ferencz uramnak a haja szála is megfőrhűt.

* Romlott hus. A debreczeni rendőrség a mult vasárnap undorító és szagu sertés-hust foglalt le egy helybeli bentenciól. Mi nem akartuk az étvágyrontó eset részleteit közö tenni, miután azonban már más városban is megbeszélés tárgyát képezi ez a botrányos ügy, közöljük a nagyváradi „Szabadság” idevő” natkozó hírt, mely így hangzik: „Szenzációsi hír járta be tegnap előtt a várost. Állítólag, a helybeli bentések több Antrax kórban elhullott sertés-hustát kimerték a közönségnek. A kapitányi hivatal részéről Kápolnay rendőrbiztos azonnal utána nezett az ügynek s még vasárnap délután kiderítette a valót. Nagyváradi bentések a debreczeni városban 60 darab hizott sertest vettek s azokat vasuton szállították haza. Utközben Kovács Károly és Hanga Péter disznói közül kettő kimult s az Atyim Péteré közül egy beteg lett. Az elhullott sertéseket itthon megfűszerték, de nem merték ki, hanem szappanosoknak adták el. Dr. Mayer városi főorvos a helyszínen vizsgálta meg az állati hullákat s miután meggyőződött arról, hogy a sertések lépene (antrax) következtében hüllottak el, a miniszteri rendeletnek megfelelő eltakarításukról intézkedett. A kapitányi hivatal ezenkívül ártírt a debreczeni kapitány-ságnak, hogy Tóth Ferencz sertés-kereskedő disznóit vizsgáltsa meg, mert az antrax kóros sertések az ő falkájából valók. A Debreczenből hozott disznók különben városunkban is szigorú zár alá vettek.” Nem hisszük, hogy Tóth Ferencz uramnak a haja szála is megfőrhűt.

* Késelő Othello. Ketten udvaroltak Muntján Julcsanak, 17 éves szép, bogárszemű szobaleánynak. Jogot azonban csak Balai György tartott hozzá, — a ki ígérlettel biztatta is a leányt, hogy aratás után feleségül haza viszi. Történt azonban, hogy a jegyesi minőség dacára a szép Juliska átkaicsintgatót a szomszéd kertben dolgozó Barna Sándorhoz is, a ki a vasárnapú időt úgy vélte legalkalmasabban előlteni, ha a szép szomszédnak udvarol. Ebben a kellemetes foglalkozásban érte őt az öreg este — és Balai Gyuri is. A kritikus helyzet akképen ért véget, hogy Balai eszmászárból kést rántott Barnára, a ki a vesztélyes fenyegetés elől jónak látta megugrani. Kisebb sebet a haragra lobbant Balaitól a szép Juliska kapott, a miért amazt le is tartóztatták.

* Kolera nostrás. Diószegről írják: Megdöbentő hír futotta be városunkat a napokban. E szerint Blau Ferencz 50 éves morvavárosi születésű uradalmi béres kolera nostrásban halt volna meg. Szájáról szájra járt, hogy az esetet hivatalosan is konstatálták s az orvosok haboztak még abban is, hogy valjon nem ázsiai kolera esete forog fenn. Dr. Horváth járá-orvos azonban boncolást eszközölt később a hullán s kitűnt, hogy Blau halál- esete kolera nostrás tünetek közt, belhurut következtében történt.

* Botrány. A „Bika” cz. szállodában, mely felmúllo forintjába van a városnak, a vásár alkalmával, csekély forgalma mellett, nem volt hely. A vendégek egyrésze a disz-teremben a földön hált. Dícsőség érte a roppant pénzüsszeget kidobott hatóságoknak.

* Tolvaj nök. A helybeli kir. törvényszék ma két nőt itelt el, kik egy harmadik társuk leitatása után annak pénzét mintegy 100 frot ellopottak. A tolvaj nök egyike egy és felévi, másikat 9 havi fogságra ítéltették.

* Ebmarás. Egyik helybeli nagy kereskedő czeg kutyája tegnap délután egy szegény asszonyt a czepléd-utczán összeharapdált. — Az eb nem nem veszedelmes kutya, de azért jó lesz agyonlőni.

* A peczer művelétt ellen. Berlini állatvédők azzal a tervvel foglalkoznak, hogy végt vessék annak a brutális rendszernek, melylyel eddig a kutyákat fogdosta a gypmester. Azt akarják, hogy Berlinben néhány külföldi város példájá szerint menedékházat létesítsenek e gazdátlan ebek számára s azokat ne pánya val, hanem hálóval vagy kézzel fogdossák össze az utczán. Az állatvédők nem ellenzik, hogy a beteg és veszedelmes kutyákat kivégezzék, de az eddig szokásban lévő lebuukozás helyett, a gázval való kivégzést ajánlják, vajjon mikor történik egy lépés Debreczenben a mostani „rendszer” ocsmányságai eltörlésére?

* A hus ára mátlól kezdve e hó 17-éig a következő: 46 kr Katona Lajosnál rőzsatér 10 szám alatt. 50 kr Gyarmati Istvánnál mester-utczán 1442. szám alatt. Balogh Jánosnál mester-utczá 1113. sz. alatt. — Minden többi bejelentett mészárszékekben pedig 52 kr. J e g y e t: Magyar Gábor három szekiben 1 kíló hus nyomtaték nélkül a közönség részére 8 krral, a cs. kir. katonai kórház részére pedig 10 krral drágább.

* Alkalmazást nyer oly egyén, ki némi biztosíték letétele mellett kellő qualificatióval bír arra, hogy mint pénzbeszedő működhessek. Írásbeli ajánlatokat elfogad „P e n z s z e d ő” czimben e lap kiadóhivatala.

* Kerestetik egy szolid, intelligens fiatal ember, ki magát utazónak kiképezettni hajlandó, fizetés és magas jutalék mellett. Csak jó bizonyítványokkal ellátott egyének ajánla-

taik, valamint bizonyítványaik másodlatát fogadják el. Ügy nök k” czimben a kiadóhivatal.

* Romlott hus. A debreczeni rendőrség a mult vasárnap undorító és szagu sertés-hust foglalt le egy helybeli bentenciól. Mi nem akartuk az étvágyrontó eset részleteit közö tenni, miután azonban már más városban is megbeszélés tárgyát képezi ez a botrányos ügy, közöljük a nagyváradi „Szabadság” idevő” natkozó hírt, mely így hangzik: „Szenzációsi hír járta be tegnap előtt a várost. Állítólag, a helybeli bentések több Antrax kórban elhullott sertés-hustát kimerték a közönségnek. A kapitányi hivatal részéről Kápolnay rendőrbiztos azonnal utána nezett az ügynek s még vasárnap délután kiderítette a valót. Nagyváradi bentések a debreczeni városban 60 darab hizott sertest vettek s azokat vasuton szállították haza. Utközben Kovács Károly és Hanga Péter disznói közül kettő kimult s az Atyim Péteré közül egy beteg lett. Az elhullott sertéseket itthon megfűszerték, de nem merték ki, hanem szappanosoknak adták el. Dr. Mayer városi főorvos a helyszínen vizsgálta meg az állati hullákat s miután meggyőződött arról, hogy a sertések lépene (antrax) következtében hüllottak el, a miniszteri rendeletnek megfelelő eltakarításukról intézkedett. A kapitányi hivatal ezenkívül ártírt a debreczeni kapitány-ságnak, hogy Tóth Ferencz sertés-kereskedő disznóit vizsgáltsa meg, mert az antrax kóros sertések az ő falkájából valók. A Debreczenből hozott disznók különben városunkban is szigorú zár alá vettek.” Nem hisszük, hogy Tóth Ferencz uramnak a haja szála is megfőrhűt.

* Romlott hus. A debreczeni rendőrség a mult vasárnap undorító és szagu sertés

